

C/ Nou del teatre, 16
17004 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.girona.cat
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

EL SALTO
Espanya, 2024
Direcció: Benito Zambrano
Guió: Flora González Villanueva
Intèrprets: Moussa Sylla, Edith Martínez Val, Nansi Nsue, Mariola Fuentes
Durada: 92 min
Gènere: drama
Idioma: castellà
Data d'estrena: 12/04/2024

Quanta, quanta misèria

No és la primera vegada que un director espanyol ens mostra la misèria i el mal viure dels emigrants que volen entrar a Europa via Espanya. Sigui a través del Mediterrani amb pasteres o a través del Marroc i Ceuta amb les tanques de separació on tants emigrants hi han deixat la vida. Un drama que commou a molta gent, però que no s'acaba d'arreglar. Un problema que tothom es vol treure de sobre. Una situació en què les màfies de traficants s'aprofiten de les desgràcies de tota aquesta gent que vol marxar de la misèria i que la majoria quan arriben a lloc cauen a les mans del capitalisme agressiu i opressiu.

Benito Zambrano, director sevillà nascut el 20 de març de 1965, es va donar a conèixer amb l'esplèndida pel·lícula *Solas* (1999) que va obtenir cinc Goyas. També és el responsable de l'agradable pel·lícula *Pan de limón con semillas de amapola* (2021), basada en el llibre de Cristina Campos.

Amb *El Salto*, ha sabut explicar correctament la història creada per la guionista Flora González Villanueva. Una història que ja s'ha vist en diversos films i documentals. Una història de misèries, desgràcies, de corrupció i de malentesos. També el problema de viure sense papers, que és en el qual Zambrano hi incideix més. La situació de viure i treballar sense papers. En aquest cas, el protagonista Ibrahim (interpretat per Moussa Sylla) treballa en una empresa de construcció, que l'explota i li paga una misèria i a més sense contracte ni assegurat. Viu amb una noia (interpretada per Nansi Nsue) que a la seva manera estan casats, però no hi ha papers que ho justifiquin. Ella treballa en una bugaderia amb el seu cosí i altra gent del seu país d'Àfrica. Viuen Madrid i, un dia anant al treball, la policia de paisà atura a Ibrahim i com que no té papers el detenen i el porten a comissaria a l'espera de si el deporten. Aquí hi ha una moguda per part de l'advocat d'ofici l'advocada de l'Associació per veure que poden fer. És aquí on la dona de l'Ibrahim, que està embarassada, diu: "No som delinqüents, no som

terroristes. Fem les feines que la gent del país que no vol fer i a més mal pagada. Per què ens tracten d'aquesta manera?" Una pregunta a la qual ningú li dona una resposta.

La història i la misèria humana continua amb el fet d'haver de tornar a començar. Al ser deportat Ibrahim, ha de tornar a viure tot el procés. Viure o malviure en situacions inhumanes, suportar el maltractament i l'especulació de les màfies que trafiquen amb la desgràcia de tota aquesta gent. La seva fita és tornar a Madrid amb la seva família, Son d'agrair les col·laboracions de les actrius Vicenta N'Dongo i de Vicky Peña, que interpreten molt correctament el paper d'advocada i de monja espanyola en el Marroc.

No surts content de veure aquesta història, per més que te l'hagin explicat o que ja l'hagis vist. Però sí que val la pena que ens recordin i nosaltres tinguem present, que vivim en una civilització que no és generosa amb la gent que no té les mateixes oportunitats que nosaltres.

Guillem Terribas
Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona